

Arrest

nr. 212 473 van 19 november 2018
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
A. Lacomblélaan 59-61 b5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (DRC) nationaliteit te zijn, op 16 november 2018 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 18 oktober 2018 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 oktober 2018, beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 9 november 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 16 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2018 om 10.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 september 2018 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, teneinde toestemming te verkrijgen om de studies verder te zetten in een private onderwijsinstelling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 58 en 59 van de vreemdelingenwet, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 17 oktober 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, die samen met de eerste bestreden beslissing ter kennis wordt gebracht op 9 november 2018:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer / mevrouw(1), die verklaart te heten(1):

naam: B. D. J.,

geboortedatum: (...)1994

geboorteplaats: L.

nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving. .(1)

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 13§3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Artikel 13 § 3 De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft

Overwegende dat meneer het Rijk is binnengekomen op 10.10.2015 met een visum D beperkt tot de duur van de specifieke studies aan de privé-onderwijsinstelling ESCG.

Overwegende dat de machtiging tot verblijf voor studies aan een andere privé-onderwijsinstelling IEHEEC, ingediend op 28.09.2018, werd geweigerd op 18.10.2018

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15.12.1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de specifieke studies aan de welbepaalde privé-onderwijsinstelling en tijdelijk van aard. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin van art.8 EVRM. Betrokkene woont weliswaar in bij zijn broer, maar toont niet aan dat er sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie die de normale banden overstijgt. (...).”

Op 18 oktober 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 28 september 2018 wordt verworpen. Dit is de eerste bestreden beslissing, die samen met de tweede bestreden beslissing ter kennis wordt gebracht op 9 november 2018:

“VERWERPING VAN EEN AANVRAAG OM MACHTIGING TOT VERBLIJF

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 28.09.2018 bij de burgemeester van LIEDEKERKE door B. D. J., geboren te L. op (...)1994, onderdaan van Congo (Dem. Rep.), verblijvende (...), in toepassing van art 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 15 juli 1996 en van 15 september 2006, teneinde de toestemming te verkrijgen om de studies verder te zetten in een private onderwijsinstelling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikels 58 en 59 van voorvermelde wet, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene op 10.10.2015 naar België gekomen is met een visum D beperkt tot de duur van de welomschreven studies « Bachelier en Sciences de Gestion » aan ESCG (École Supérieure Commerciale de Gestion) in Brussel; dat deze onderwijsinstelling de voorwaarden niet

naleeft van art. 58 en 59 van de wet van 15.12.1980 omdat zij noch erkend, noch georganiseerd, noch gesubsidieerd wordt door de overheid;

Overwegende dat betrokkene heden niet meer ingeschreven is aan de privé-onderwijsinstelling ESCG en een inschrijvingsattest voorlegt om tijdens het volgende schooljaar 2018-2019 studies « Bachelier en Sciences de Gestion et Comptabilité » aan te vatten aan IEHEEC (Institut Européen des Hautes Études Économiques et de Communication) en bijgevolg opnieuw gemachtigd dient te worden in het kader van de artikelen 9BIS en 13 van de wet van 15.12.1980 teneinde de studies aan te vatten aan een andere private onderwijsinstelling, waarbij onder meer dient voldaan te zijn aan het criterium van studiecontinuïteit waarbij betrokkene dient aan te tonen dat de voorgenomen studies een verderzetting zijn van eerder gevolgde studies of kaderen in zijn beroepsactiviteit en dat gelijkaardige studies niet bestaan in het land van herkomst;

Overwegende dat meneer niet meer aantoont dat gelijkaardige studies niet beschikbaar zijn in het land van herkomst.

Zo blijken diverse universiteiten in de Democratische Republiek Congo studies aan te bieden die in de lijn liggen van de beoogde studies in België (onder andere Universiteit van Kinshasa- Faculté des Sciences économiques et de gestion; l'Institut Supérieur de Gestion (ISG) | Universiteit Marien Ngouabi).

Verder toont hij niet aan dat hij tijdens de duur van zijn verdere beoogde studies aan IEHEEC over voldoende bestaansmiddelen kan beschikken ter dekking van zijn medische kosten, verblijfs- en studiekosten en de eventuele kosten voor repatriëring. Hij legt een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) voor de duur van de studies aan IEHEEC voor die werd aangegaan op 10.10.2018 door de genaamde N.-M. (Belg, geboren te A./C. op (...)). De inkomsten van deze garant worden echter niet verder aangetoond, zodat de solvabiliteit niet kan worden vastgesteld.

Overwegende dat meneer niet bewijst over voldoende bestaansmiddelen te beschikken tijdens de duur van zijn verdere studies.

Bijgevolg wordt de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies aan het IEHEEC verworpen en dient hij gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem heden betekend;

(...)."

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De Raad wijst er op dat de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid een uitzonderlijk en ongewoon karakter heeft. De toepassing van deze procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum. Het beroep op een dergelijke procedure moet dus de uitzondering blijven.

Om relevant te zijn, moet de uiteenzetting die het uiterst dringend karakter van de vordering tot schorsing rechtvaardigt, aantonen dat er een imminent gevaar dreigt dat van die aard is dat de gewone schorsingsprocedure niet op een efficiënte wijze zou kunnen voorkomen dat het aangevoerde ernstige nadeel zich zou voordoen.

2.2.2. De beoordeling van deze voorwaarde wat de verwijderingsmaatregel betreft:

Artikel 39/82, §4, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

In casu bevindt verzoeker zich niet in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet en is hij niet ter beschikking is gesteld van de regering. Verzoeker wordt niet vastgehouden. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering niet wettelijk vermoed.

Verzoeker zet over de uiterst dringende noodzakelijkheid het volgende uiteen:

“Een schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid kan ook ingediend worden wanneer de verzoeker niet va zijn vrijheid is beroofd.

Dit kan in het algemeen wanneer een arrest uit te spreken m.b.t. een verzoek tot schorsing te laat zou komen om het geleden nadeel te voorkomen.

In een vaste rechtspraak wordt aangenomen dat het verlies van een schooljaar, wat een MTHEN uitmaakt, alleen voorkomen kan worden mits een schorsing in EDN. Verzoeker heeft zijn vraag tot verlenging van verblijf ingediend een week na de sluiting van de oude school en na het vinden van een nieuwe school, en dient zijn verzoek tot schorsing in UDN in binnen een termijn van een week na kennisgeving van de bestreden beslissingen. Daar het academiejaar reeds een aanvang heeft genomen, dient zo snel als mogelijk een schorsingsarrest uitgesproken te worden (RvS 9 maart 2006, nr. 156.155; RvV 19 februari 2009, nr. 23.331; 17 september 2013, nr. 109.877; 28 juli 2014, nr. 127.513; 21 oktober 2014, nr. 131.748; 6 oktober 2015, nr. 154.006; 26 oktober 2015, nr. 155.365; 26 januari 2016, nr. 160.795; 22 augustus 2016, nr. 173.418).”

In de nota betwist de verwerende partij het uiterst dringend karakter van de vordering.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet worden aangenomen. In dit verband wordt opgemerkt dat het verzoeker vrij staat, als de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen omdat het uiterst dringende karakter ontbreekt, zoals in casu, om een gewoon schorsings- en annulatieberoep in te dienen conform artikel 39/82, § 1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet. Indien de situatie dringend wordt omdat de verwijdering van verzoeker imminent wordt, kan hij overeenkomstig artikel 39/85, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bij voorlopige maatregelen de versnelde behandeling vragen van dat beroep. Verzoeker toont niet aan dat op dat ogenblik al zijn rechten niet gevrijwaard zouden zijn. Overeenkomstig artikel 39/85, § 3, van de vreemdelingenwet heeft een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen schorsende werking.

Volledigheidshalve wordt ook verwezen naar de uiteenzetting gegeven onder punt 2.2.3.

Het uiterst dringend karakter is niet aangetoond wat betreft de verwijderingsmaatregel.

2.2.3. De beoordeling van deze voorwaarde wat de beslissing tot verwerping van de aanvraag om machtiging tot verblijf betreft.

Verzoeker zet over de uiterst dringende noodzakelijkheid het volgende uiteen als hierboven weergegeven. De verwerende partij betwist ook het uiterst dringend karakter wat betreft deze bestreden beslissing.

De uiteenzetting van verzoeker kan opnieuw niet worden aangenomen. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarnaar verzoeker verwijst, betreft uitsluitend beslissingen tot weigering van een studentenvisum dat werd aangevraagd in het buitenland. In casu bevindt verzoeker zich reeds in België, diende hij zijn aanvraag in België in en wordt hij niet vastgehouden met het oog op een dwangmaatregel. De aangehaalde rechtspraak van de Raad van State dateert van 9 maart 2006,

dit is van voor de inwerkingtreding van de bepalingen van de vreemdelingenwet die betrekking hebben op de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dus van voor de inwerkingtreding van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat een hoogdringende behandeling van de vordering tot schorsing vereist is en dat indien de vordering zou worden ingesteld via de gewone schorsingsprocedure deze onherroepelijk te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren. De uiteenzetting van verzoeker inzake de voorwaarde van uiterst dringende noodzakelijkheid heeft uitsluitend betrekking op het verlies van een schooljaar, maar verzoeker die zich in België bevindt, toont niet op concrete wijze aan dat hij intussen de lessen in zijn nieuwe school niet zou kunnen volgen, waar hij reeds ingeschreven is, zoals vermeld in de eerste bestreden beslissing.

Er wordt herhaald dat het verzoeker vrij staat, als de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen omdat het uiterst dringende karakter ontbreekt, zoals *in casu*, om een gewoon schorsings- en annulatieberoep in te dienen conform artikel 39/82, § 1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet. Indien de situatie dringend wordt, met name als verzoeker dreigt gedwongen van het grondgebied te worden verwijderd, kan hij overeenkomstig artikel 39/85, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bij voorlopige maatregelen de versnelde behandeling vragen van zijn beroep. Verzoeker toont niet aan dat op dat ogenblik al zijn rechten niet gevrijwaard zouden zijn. Overeenkomstig artikel 39/85, § 3, van de vreemdelingenwet heeft een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen schorsende werking.

Het uiterst dringend karakter is niet aangetoond wat betreft de beslissing tot verwerping van de aanvraag om machtiging tot verblijf.

2.2.4. Er is niet voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

Mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

Dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

A. DE SMET